

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X.**,
nar. X.
státní příslušnost Egyptská arabská republika
zajištěn v X.

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2022, č. j. KRPA-33956-35/ČJ-2022-000022-MIG

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-33956-15/ČJ-2022-000022-MIG a rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 4. 2022, č. j. KRPA-33956-28/ČJ-2022-000022-MIG, o 90 dnů.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že správní orgány mají povinnost vycházet ve správním řízení ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí. Při prodloužení zajištění je třeba posuzovat, zda jsou důvody dány v době vydání tohoto rozhodnutí o prodloužení zajištění, nelze pouze vycházet ze stavu, který zde byl dán při rozhodnutí o zajištění. Tento postup totiž absolutně nepřipouští změnu okolností, prodlužování doby zajištění se tak stává pouze formálním úkonem, který se každým novým rozhodnutím o prodloužení doby zajištění může více a více vzdalovat realitě. V případě žalobce žalovaný toliko zopakoval své důvody původního rozhodnutí o zajištění, v žádném okamžiku se nezabýval tím, zda neexistují nové skutečnosti, ani neprovedl žádné úkony směřující k takovému zjištění.
3. Žalobce namítal především nedostatečné odůvodnění prodloužení zajištění. V napadaném rozhodnutí nejsou detailně stanoveny žádné aktuální informace, které by odůvodňovaly prodloužení zajištění a stanovenou délku zajištění 90 dnů. Naopak žalovaný uvedl, že doposud při zajištění žalobce nedošlo k jakémukoliv posunu, ale dle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „ŘSCP“) ověřování totožnosti jmenovaného cizince nadále probíhá. Žalovaný uvedl, že ze strany státních orgánů Egypta nedošlo k ověření totožnosti a nadále se pouze čeká na vyřízení žádosti z jejich strany, přičemž ŘSCP již několikrát egyptskou stranu urgovalo. Nutno ale podotknout, že žalobce je omezen na osobní svobodě již ode dne 28. 1. 2022, tedy již více než půl roku. Ačkoliv správní orgán tvrdí, že dochází k urgování egyptských orgánů, fakticky došlo k zaslání první žádosti až dne 14. 2. 2022, ačkoliv k samotnému omezení osobní svobody došlo již dne 28. 1. 2022. Další urgence byla odeslána 9. 3. 2022. Další urgence byla zaslána až dne 24. 6. 2022 a další urgence proběhla dne 18. 7. 2022. Žalobce uvádí, že taková urgence z hlediska půlročního omezení na osobní svobodě není dostatečná, zvláště pokud je patrné, že ze strany egyptských orgánů nedochází k jakémukoliv posunu a situace je takřka totožná, jako byla na samotném počátku původního zajištění. Pokud tak žalovaný uvádí, že tato překážka v podobě nevydání cestovního dokladu bude brzy prolomena, nevychází z jakýchkoliv skutečností vyplývajících ze spisu. Z něho je pouze patrné, že se stále čeká na první krok, resp. odezvu ze strany egyptských orgánů, které téměř půlroku neposkytly jakoukoliv novou informaci.
4. V tomto ohledu je i zavádějící tvrzení, že v minulém roce došlo k zajištění čtyř občanů Egypta, kdy u třech z nich došlo ke zjištění totožnosti, a to do tří měsíců, zatímco u jednoho se toto nepodařilo. Tento argument naopak nasvědčuje skutečnosti, že je velmi nízká šance na realizaci správního vyhoštění, pokud v předchozích případech byly egyptské orgány schopny ověřit totožnost do tří měsíců, v jednom případě se ověření

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

totožnosti nepodařilo vůbec. Prodloužení zajištění o dalších 90 dnů by tak pro žalobce znamenalo téměř devět měsíců v zajištění pro zařízení cizinců, a to pouze kvůli skutečnosti, že egyptským orgánům se nepodařilo ověřit totožnost žalobce, resp. egyptské orgány jsou nečinné a ani nejsou schopné určit, jak dlouhou dobu bude ověřování totožnosti probíhat. Pokud tato doba není vůbec známa, je prodloužení zajištění v délce 90 dnů nepřiměřené. Naopak má žalovaný možnost prodloužit zajištění pouze např. o 30 dnů a nadále pravidelně ověření totožnosti urgovat.

5. Pokud jde o odůvodnění týkající se přiměřenosti délky 90 dnů, uvedl správní orgán zcela obecně, že se obvyklá doba vyřízení cestovního dokladu pohybuje kolem 60 dnů. Jde však o obecné konstatování v případě zajištění cizince a není tím myšlena doba při prodlužování zajištění, kdy již téměř půl roku uběhlo. Stanovení 90 dnů a odůvodnění této délky je tak nesrozumitelné a vnitřně rozporné, tím je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Má za to, že své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Žalovaný nebyl do dne vydání napadeného rozhodnutí oprávněn realizovat správní vyhoštění žalobce, neboť ten nedisponoval platným cestovním dokladem. Vydání náhradního dokladu je již v běhu a jsou činěny kroky ze strany ŘSCP k ověření totožnosti žalobce a následnému vydání dokladu. Realizace správního vyhoštění je ve stanovené době možná.

IV. Obsah správního spisu

7. Dle úředního záznamu ze dne 28. 1. 2022 bylo hlídkou na základě oznámení zjištěno, že žalobce zřejmě vstoupil neoprávněně na území ČR, nebo zde neoprávněně pobývá. Na místě oznámení se nacházeli dva cizinci, kteří u sebe neměli doklad totožnosti, pouze fotografii v mobilním telefonu a nekomunikovali žádným jazykem, se kterým by se mohli s hlídkou domluvit. Pouze žalobce byl schopen se částečně dorozumět anglicky a sdělil, že oba hovoří arabsky a oba pasy má vyfoceny v telefonu, hlídce je předložil k nahlídnutí. Žalobce byl ztotožněn jako X., nar. X., státní příslušnost Egypt.
8. Při výslechu žalobce sdělil, že se jmenuje X., narodil se X. v Egyptě. Je egyptské státní příslušnosti. Jiné jméno neužíval. Jeho cestovní doklad se nachází v Turecku. Nechal jej tam záměrně, protože ví, že kdyby byl zadržen, tak by byl vrácen zpět do Egypta, což nechce. K dotazu, že v jeho osobních věcech byl nalezen průkaz vydaný na jméno X., nar. X., státní příslušnost Palestina, uvedl, že když se dostal do Srbska, tak chtěli s bratrem někde přenocovat. V táboře pro uprchlíky žalobce uvedl své jméno a datum narození tak, jak to má uvedeno v cestovním dokladu. Oni si však údajně napsali, co chtěli. Má základní vzdělání a je muslim. Žalobce odjel v květnu 2021 z Egypta se svým bratrem. Odletěli do Turecka. Měli víza a cestovní doklady. Poté šli pěšky do Řecka, kam se dostali již nelegálním způsobem. Poté šli do Albánie a do Srbska. Tam pobývali v uprchlickém táboře s různými lidmi. Poté přibližně před pěti dny odjeli vlakem do Budapešti. Policie je kontrolovala, ale když viděla kopie pasů, které mají v telefonu, tak je nechala jet dál. Poté přes Slovensko jeli do Prahy. Vlak do Hamburku měl jet ráno,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

proto si koupili jízdenky a šli přespat do nějakého domu. Cílem bylo Německo, kde chtěli požádat o azyl. Do ČR přijeli s bratrem 27. 1. 2022. Žádné ubytování zde neměl. Nikomu za převoz nic neplatil. V Německu chce žádat o azyl a pracovat jako autoklempíř. Má tam bratrance a sestřenice. V Evropě je poprvé. Přijel bez pasu a víza, cestovní doklad je v Turecku. Je si vědom toho, že je oprávněn na území ČR pobývat pouze s platným cestovním dokladem a vízem, nicméně vízum si vyřídít nejde, jinak by si jej opatřil. Ví, že se dopustil protiprávního jednání. Má v Hamburku zajištěné ubytování, je domluvený s bratrancem. Nemá zde žádné ubytování a disponuje částkou ve výši asi 45 EUR. Je svobodný a bezdětný. V ČR nikoho nemá. Rodinu má v Německu a v Egyptě. V Egyptě mu hrozí problémy z důvodu dělení majetku, kdy došlo k neoprávněnému zabrání majetku. Hrozí mu tam vězení či smrt.

9. Součástí správního spisu je závazné stanovisko ev. č. ZS53057 ze dne 28. 1. 2022, podle kterého je vycestování žalobce do Egypta možné.
10. Součástí správního spisu je dále rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-33956-13/ČJ-2022-000022-MIG ze dne 28. 1. 2022, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců a § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 téhož zákona uloženo správní vyhoštění a zákaz stupu na území členských států EU v délce 2 roky, které nabylo právní moci dne 8. 2. 2022.
11. Dne 28. 1. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-33956-15/ČJ-2022-000022-MIG, rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalovaný v tomto rozhodnutí poukázal na skutečnost, že bylo žalobci uloženo správní vyhoštění, přičemž v řízení vystupuje jako účastník pod identitou, neboť nepředložil žádný doklad, kterým by prokázal svou totožnost. Nedisponuje žádným cestovním dokladem ani dokladem totožnosti, žalovaný vycházel pouze z jeho výpovědi a kopie egyptského cestovního pasu, kterou žalobce disponuje v mobilním telefonu. Jeho cestovní doklad se nachází v Turecku. Současně žalovaný dodal, že je známo, že žalobci byl v Srbsku vystaven průkaz pro jinou identitu. Tyto údaje však srbským orgánům neměl nikdy sdělit. Podle žalovaného existuje nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat realizaci správního vyhoštění. Žalovaný neshledal účelné uložení některých ze zvláštních opatření dle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců žalobci. Doba zajištění byla stanovena na 90 dní od omezení svobody, a to s ohledem na předpokládanou složitost přípravy výkonu správního vyhoštění. Žalobce nedisponuje cestovním dokladem ani povolením k pobytu, bude proto třeba vystavit doklad náhradní. Musí proto dojít k ověření totožnosti žalobce na zastupitelském úřadu Egypta, teprve poté lze vyžádat nový doklad. K tomuto účelu bude s žalobcem sepsána žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zaslána Ředitelství služby cizinecké police. Tento orgán na základě podané žádosti vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady (fotografie a žádost o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu) na MZV ČR, jehož cestou bude žádost zaslána do Egypta. Poté bude třeba vyčkat reakce daného státu, přičemž průměrná doba vydání náhradního cestovního dokladu činí min. 30 dnů. Tato doba se odvíjí od informací, které cizinec sdělí k žádosti. Při stanovení doby zajištění bylo rovněž přihlédnuto k době nutné pro zabezpečení přepravních dokladů, kdy ŘSCP policie obstarává letenku a zajišťuje průvoz, je nutné zajistit policejní eskortu a komunikovat s Egyptem o vzetí cizince zpět.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

12. Dne 25. 4. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-33956-28/ČJ-2022-000022-MIG, rozhodnuto o prodloužení zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců o 90 dnů. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že dne 20. 4. 2022 mu bylo doručeno sdělení ŘSCP, podle kterého byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Dokumenty týkající se ověření totožnosti a žádosti o vydání náhradního cestovního dokladu byly dne 14. 2. 2022 zaslány na Velvyslanectví Egyptské arabské republiky v Praze (dále též „velvyslanectví“). Dne 9. 3. 2022 se v tomto místě uskutečnil s žalobcem konzulární pohovor. Po jeho ukončení bylo konzulem sděleno, že materiály k ověření budou zaslány příslušným orgánům do Egypta. Z důvodu složitého a časově náročného procesu ověřování totožnosti v Egyptě bylo ŘSCP požádáno o trpělivost. Konzul také uvedl, že jakmile obdrží od příslušných orgánů z Egypta nějaké informace, předá je ŘSCP. Bylo také požádáno o opětovné zaslání materiálů potřebných pro ověření totožnosti žalobce. Tyto byly opětovně zaslány na velvyslanectví dne 9. 3. 2022. Dne 19. 4. 2022 proběhl s velvyslanectvím telefonický hovor, kdy bylo zjištěno, že dosud egyptské orgány nesdělily žádné informace. Rovněž bylo velvyslanectvím sděleno, že nelze určit dobu, jaká bude potřebná pro ověření totožnosti ze strany státních orgánů. Vzhledem k tomu nebylo možné realizovat správní vyhoštění ve lhůtě pro zajištění do 27. 4. 2022. Realizace je však možná. ŘSCP byly již učiněny příslušné kroky, přičemž sice nebyl sdělen konkrétní časový údaj, nicméně žalovanému je z jeho činnosti známo, že je možné, aby bylo ověření totožnosti a vydání náhradního dokladu provedeno v době prodloužení zajištění. Žalovaný opětovně poukázal na důvody zajištění žalobce, u kterého nebylo shledáno jako dostatečné uložení zvláštních opatření.
13. Napadeným rozhodnutím bylo dne 20. 7. 2022 rozhodnuto o prodloužení zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a to o 90 dnů.
14. Žalovaný při prodloužení vycházel ze sdělení ŘSCP ze dne 20. 7. 2022, podle kterého byly ze strany ŘSCP provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Ve sdělení byly zrekapitulovány dosavadní kroky ŘSCP. Podle sdělení bylo dne 24. 6. 2022 pod č. j. CPR-4258-10/ČJ-2022-930311-T259 na velvyslanectví zasláno dožádání týkající se stavu ověřování totožnosti žalobce. Ze strany velvyslanectví bylo dne 29. 6. 2022 telefonicky sděleno, že ověřování totožnosti jmenovaného cizince nadále probíhá. Dne 18. 7. 2022 bylo opětovně telefonicky hovořeno s Velvyslanectvím Egypta ohledně stavu ověřování totožnosti cizince. Do tohoto data nemělo velvyslanectví žádné nové informace ke stavu ověřování totožnosti výše uvedeného žalobce (ověřování totožnosti nadále probíhá), nejsou schopni určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti cizince příslušnými úřady v Egyptě.
15. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nebude tedy možné zajistit náhradní cestovní doklad pro cizince a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve lhůtě pro zajištění, tj. do 26. 7. 2022. V roce 2021 bylo ze strany ŘSCP požádáno o ověření totožnosti u 4 osob uvádějících státní příslušnost Egyptské arabské republiky. Z tohoto počtu u 3 osob došlo ze strany Velvyslanectví Egypta k ověření totožnosti (k ověření totožnosti došlo cca za 3 měsíce), u 1 osoby se její totožnost nepodařilo ověřit.
16. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí uvedl, že je nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem. Obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje kolem 60 dnů (dle individuálního případu). Správní orgán při stanovení doby trvání zajištění přihlédl také k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do domovského státu, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem třiceti kalendářních dnů. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Podle ust. § 124 odst. 1, 3 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání, c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států. Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
20. Podle ust. § 125 odst. 1, 2 zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů. Policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 věty první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud a) cizinec v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění nebo vycestování, b) cizinec uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu, nebo je odmítá uvést, nebo c) v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.

21. Podle ust. § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *doba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odstavce 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. O prodloužení doby trvání zajištění vydá policie rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
22. Zajištění cizince představuje zásadní omezení jeho osobní svobody, tedy jednoho z nejvýznamnějších základních práv jednotlivce. Proto je přípustné jen za podmínek definovaných nejen zákonem o pobytu cizinců a návratovou směrnicí, ale především ústavním pořádkem České republiky (čl. 8 Listiny základních práv a svobod, čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, čl. 9 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech). Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva plyne, že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli (rozhodnutí velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva, dále jen „ESLP“, ze dne 29. 1. 2008 ve věci Saadi proti Velké Británii, stížnost č. 13229/03). Jedná se o jedno z kritérií, jímž se posuzuje soulad zbavení osobní svobody s čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Podle ESLP lze zbavení osobní svobody podle čl. 5 odst. 1 písm. f) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv ospravedlnit pouze probíhajícími vyhošťovacími nebo vydávacími řízeními. Pokud takové řízení není vedeno s náležitou pečlivostí, zajištění přestává být v souladu s tímto ustanovením. Je tedy nutné posuzovat, zda délka řízení o vyhoštění nebyla nepřiměřeně dlouhá (rozhodnutí velkého senátu ESLP ze dne 15. 11. 1996 ve věci Chahal proti Spojenému království, stížnost č. 22414/93). Správní orgány jsou povinny při rozhodování o zajištění za účelem správního vyhoštění aktivně a svědomitě postupovat v řízení o správním vyhoštění, aby důvody trvajících zajištění byly ospravedlnitelné. Pokud však tento řádný postup směřující k vyhoštění cizince nepřetržuje po celou dobu zajištění bez rozumného důvodu, zajištění cizince přestává být oprávněné (rozhodnutí ESLP ze dne 11. 10. 2011 ve věci M. a ostatní proti Bulharsku, stížnost č. 41416/08).
23. Při přezkumu rozhodnutí o prodloužení doby zajištění ve správním soudnictví jsou soudy povinny k žalobní námitce přezkoumat, zda zajištění cizince je oprávněné a zda policie postupuje v řízení o správním vyhoštění s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě a bez zbytečných průtahů. Soudní přezkum zákonnosti zajištění zahrnuje rovněž hodnocení, zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli. Bez zkoumání procesní aktivity správního orgánu v řízení o vyhoštění by zásah do osobní svobody cizince zůstal bez ochrany a takto limitovaná soudní ochrana by nemohla vyloučit svévolné postupy správních orgánů. Správní orgán proto musí především zdůvodnit, jaké kroky směřující k vyhoštění dosud učinil a z jakého důvodu nebylo dosud možné vyhoštění realizovat. Předpokladem prodloužení zajištění je také skutečnost, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vyhoštění bude alespoň potenciálně možné (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Nezákonnost rozhodnutí o prodloužení doby zajištění nezpůsobují problémy při získávání náhradních cestovních dokladů, pokud je výkon správního vyhoštění alespoň potenciálně možný, žalovaný nebyl při přípravě vyhoštění pasivní a zdržení vyhoštění bylo způsobeno výlučně pasivitou orgánů cizincovi země původu v kombinaci s tím, že sám cizinec cestoval bez cestovních dokladů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2019, č. j. 6 Azs 353/2018-20, ze dne 27. 4. 2016, č. j. 10 Azs 275/2015-40, či ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62).

24. Žalobce namítal především nedostatečné a rozporné odůvodnění prodloužení zajištění, od posledního rozhodnutí o prodloužení nedošlo podle žalobce k žádnému posunu. Tato námitka není důvodná. Od vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění ze dne 25. 4. 2022 bylo dne 24. 6. 2022 na Velvyslanectví Egypta zasláno dožádání týkající se stavu ověřování totožnosti žalobce. Ze strany velvyslanectví bylo dne 29. 6. 2022 telefonicky sděleno, že ověřování totožnosti žalobce nadále probíhá. Dne 18. 7. 2022 bylo opětovně telefonicky hovořeno s Velvyslanectvím Egypta ohledně stavu ověřování totožnosti cizince. Do tohoto data nemělo velvyslanectví žádné nové informace ke stavu ověřování totožnosti žalobce (ověřování totožnosti nadále probíhá). Taktéž bylo ze strany velvyslanectví sděleno, že nejsou schopni určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti cizince příslušnými úřady v Egyptě. Za situace, kdy stav byl ověřován též krátce před vydáním rozhodnutí o prodloužení zajištění ze dne 25. 4. 2022 (konkrétně dne 19. 4. 2022), soud činnost žalovaného, resp. ŘSCP, považuje za dostačující. Je zřejmé, že ani dřívější dotazy či urgency (v období od 19. 4. do 29. 6. 2022) by nepřinesly jiný výsledek a neměly by vliv na dobu zajištění žalobce. Obdobná doba vyčkávání byla akceptována i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62.
25. Pokud žalobce namítal prodlení s odesláním první žádosti až dne 14. 2. 2022, ačkoliv k samotnému omezení osobní svobody došlo již dne 28. 1. 2022, soud v tomto postupu neshledal pochybení. Ze spisu je patrné, že žádost o ověření totožnosti žalobce byla sepsána hned dne 28. 1. 2022. Není sice zřejmé, kdy byla následně předána žalovaným ŘSCP, nicméně lze předpokládat, že tomu tak bylo obratem, neboť dne 14. 2. 2022 byly dokumenty ŘSCP s překladem odeslány na Velvyslanectví Egypta v Praze. V posuzované věci tedy byla doba vyřízení přibližně dva týdny, což nepředstavuje nepřipustné průtahy vylučující prodloužení zajištění. V této souvislosti srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 399/2018-35 ze dne 11. 7. 2019.
26. Soud neshledává délku prodloužení zajištění o 90 dní nepřiměřenou. Lze přisvědčit žalobci, že předpokládaná délka doby pro zajištění náhradního cestovního dokladu 60 dní již byla překročena, ale nikoli z důvodu na straně českých orgánů, kterým nelze vytknout v postupu žádné časové prodlevy. Podstatné také je, že teprve až poté, co bude náhradní cestovní doklad zajištěn, bude možné a nutné zabezpečit přepravní doklady (zde se doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem třiceti kalendářních dnů). Při žalobcem navrhované době prodloužení zajištění pouze o třicet dní by žalovaný již musel mít náhradní cestovní doklad k dispozici, aby taková délka prodloužení zajištění byla dostačující.
27. Pokud žalobce tvrdil, že se žalovaný nezabýval tím, zda neexistují nové skutečnosti, ani neprovedl žádné úkony směřující k takovému zjištění, pak z žaloby není zřejmé, jaké Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

konkrétní skutečnosti měly být podle tvrzení žalobce zjištěny (a nebyly), ani jaké konkrétní úkony měl žalovaný učinit. Ze spisu je zřejmé, že jiné úkony než dotazy a urgencye egyptské strany prozatím učinit nelze.

28. Není důvodná ani námitka, že žalovaný neposuzoval skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí, když z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že zohlednil všechny relevantní skutečnosti a důkazy, které měl k tomuto okamžiku k dispozici (zejména sdělení ŘSCP ze dne 20. 7. 2022).
29. K námitce, že celková doba zajištění již přesáhla půl roku, soud konstatuje, že dosud nebylo dosaženo maximální možné délky zajištění, primárně stanovenou maximální délkou zajištění (180 dnů podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) lze překročit právě v případě, kdy v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.
30. V rozsudku ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62, Nejvyšší správní soud pak uvedl: „V nyní posuzované věci je zřejmé, že žalovaná prodloužila dobu zajištění s ohledem na to, že pro realizaci vyhoštění bylo třeba ověřit totožnost stěžovatele a obstarat náhradní cestovní doklad. Ačkoliv podle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie lhůtu ověření totožnosti cizince a následné vystavení náhradního cestovního dokladu nelze predikovat, z prvotního rozhodnutí o zajištění vyplývalo, že doba vydání náhradního cestovního dokladu se u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. V době vydání napadeného rozhodnutí zastupitelský úřad zpracovával žádost přibližně dva měsíce, což odpovídá přibližné době vyřízení dle předchozích zkušeností žalované. Pouze ze skutečnosti, že zastupitelský úřad do dne 13. 9. 2018 nesdělil žádné informace o totožnosti stěžovatele, nebylo možné dovozovat, že k ověření totožnosti nedojde a nebude možné realizovat účel zajištění. I nyní bylo zdržení při realizaci správního vyhoštění způsobeno pasivitou orgánů země původu stěžovatele v kombinaci s tím, že stěžovatel na území České republiky dlouhodobě pobýval bez cestovního dokladu, navíc v minulosti vystupoval pod jinou identitou. Se zpožděním při získávání nezbytných dokladů ze třetích zemí přitom počítá i návratová směrnice v čl. 15 odst. 6, a v návaznosti na to ustanovení § 125 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, které umožňuje překročení doby zajištění 180 dnů mimo jiné v případě, kdy v průběhu získávání nezbytných dokladů dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní posuzovaném případě s ohledem na obvyklou dobu trvání vydání náhradního cestovního dokladu nebylo napadené rozhodnutí nezákonné z důvodu, že žalovaná (případně Ředitelství služby cizinecké policie) v průběhu dvou měsíců neurgovala vietnamské úřady, ale čekala na odpověď zastupitelského úřadu. Ve shodě s městským soudem nicméně lze doporučit případné urgencye žádosti, aby bylo možné např. v hraničních případech nebo v případech s odlišnými skutkovými okolnostmi jednoznačně posoudit, zda se ze strany žalované jedná o „řádné úsilí“, případně ověřit, zda jsou úkony směřující k vyhoštění činěny s náležitou pečlivostí.“
31. Výše uvedené závěry pak lze aplikovat i na projednávaný případ, který je po skutkové stránce téměř shodný. Ze strany policie byly učiněny potřebné kroky k zajištění náhradního cestovního dokladu, který dosud nebyl žalobci vystaven z důvodů na straně egyptských státních orgánů. Žalovaný v rozhodnutí o zajištění a napadeném rozhodnutí uvedl, že mu je z jeho úřední činnosti známo, jaká je doba potřebná k vydání náhradního cestovního dokladu a následných úkonů. Ze správního spisu nevyplývají žádné poznatky, že by k vydání náhradního cestovního dokladu nemělo dojít. Nenasvědčují tomu ani dosavadní zkušenosti žalovaného, z jednoho případu, kdy Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

se nepodařilo ověřit totožnost, nelze dovodit nemožnost ověření totožnosti v případě žalobce (byť v dalších realizovaných případech byla doba ověření totožnosti kratší), podle informací egyptské strany v případě žalobce tento proces stále trvá.

32. Jakkoli by postup všech orgánů mohl být rychlejší, jsou možnosti žalovaného omezené, neboť musí vyčkat postupu příslušných egyptských orgánů. Účelem zajištění je vytvoření podmínek pro vycestování, přičemž případ žalobce není v tomto ohledu nikterak výjimečný. Soud neshledal žádné zásadní pochybení. Podmínky pro vycestování byly žalovaným adekvátně vytvořeny, žalovaný činil veškeré potřebné kroky, které ve svém rozhodnutí řádně zdůvodnil, což platí i o postupu ŘSCP.
33. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.